

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3201/2019. (VII. 16.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 784. § (1) bekezdése és a Budapest Környéki Törvényszék 3.Bf.649/2017/13. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Galambos Károly, ügyvéd, 1054 Budapest, Alkotmány utca 4. I/105.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Váci Járásbíróság 6.B.68/2016/14. számú ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék 3.Bf.649/2017/13. számú végzése, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 784. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az első fokon eljáró Váci Járásbíróságnál. Az alkotmányjogi panaszban kérte – az illetékre és a bűnügyi költségre vonatkozó részében – a jogerős bírósági határozat végrehajtásának a felüggesztését az Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő eljárás befejezéséig.
- [2] 1.1. Az indítványozó magánvádlóként eljárást indított a fia ellen (a továbbiakban: terhelt) a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdésébe ütköző testi sértés vétsége miatt, mert az általa lakott ingatlanban történt vita során – állítása szerint – a terhelt meglökte és emiatt az emeletre vezető lépcsőn elesett. Az indítványozó a bal combjának külső részét, illetve a bal tomporát megütötte, amelyek miatt 8 napon belül gyógyuló zúzódásos sérüléseket szenvedett. A Váci Járásbíróság 6.B.68/2016/14. számú, 2017. május 10-én kelt ítéletével a terheltet az ellene emelt vád alól felmentette. A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.649/2017/13. számú, 2018. április 20-án jogerőre emelkedett végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [3] 1.2. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott panaszát azzal indokolta, hogy a Be. 868. § (1) bekezdése alapján a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntetőeljárásokban a Be. 784. § (1) bekezdését alkalmazni kell. A Be. ezen rendelkezése azonban azért alaptörvény-ellenes, mert nem teszi lehetővé, hogy a magánvádló a jogerős felmentő ítélet ellen felülvizsgálati indítványt terjesszen elő. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott rendelkezés ennek következtében sérti az Alaptörvény II. cikkében, a XV. cikk (2) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt jogait.
- [4] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján az ügyében hozott elsőfokú ítélet és a másodfokú végzés ellen is alkotmányjogi panaszt nyújtott be és kérte azok alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírósági határozatok sértik az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdésben (alapjogok korlátozása), a II. cikkben (emberi méltósághoz való jog), a VI. cikk (1)–(2) bekezdésében (a jó hírnévhez és a személyes adatok védelméhez való jog), a XIII. cikk (1)–(2) bekezdésében (tulajdonhoz való jog), a XV. cikk (1)–(2) bekezdésben (törvény előtti egyenlőséghez való jog és megkülönböztetés tilalma), a XXVIII. cikk (1) bekezdésben (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog) és a (7) bekezdésében (jogorvoslathoz való jog) foglalt jogait. Az indítványozó szerint a Nemzeti hitvallás kapcsolódó elvei (az emberi méltóság, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése, a népuralom elvei), továbbá az Alaptörvény R) cikk (1)–(3) bekezdésében, valamint a 28. cikkében foglalt rendelkezések is sérültek.
- [5] Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseinek a sérelmét és a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogának megsértését azzal indokolta, hogy a becsületét sértő cselekmények miatt a terhelt felelősségre vonását a bíróságok bizonyítási indítványainak mellőzésével megakadályozták, továbbá nem ülhett a vádlói padban, valamint rosszullete miatt a tárgyalást a járásbíróság nem szakította félbe és személyes költ-

- ségmentesség iránti kérelmének elutasítása elleni fellebbezés „elbírálatlansága ellenére” a másodfokú bíróság jogerős határozatot hozott. Az indítványozó szerint az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát és a XV. cikk (1)–(2) bekezdéseiben foglalt jogait egyaránt sértette, hogy a terhelt védője által becsatolt pszichológiai szakvélemény alapján a járásbíróság az ítélet indokolásában a szavahihetőségét kétségbe vonta.
- [6] Az indítványozó szerint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt, a magánélet tisztelőben tartásához való jogát sértette, hogy az elsőfokú bíróság hivatalos feljegyzésben rögzítette a jogi képviselőjével folytatott kávézását, amelynek az eljáró bíró közvetlenül a tárgyalás után szemtanúja volt, és amelynek során az indítványozó viselkedése nem támasztotta alá a tanúvallomás során bejelentett rosszulletét. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolásában ennek a körülménynek a rögzítése, amely szavahihetőségének kétségbe vonását támasztotta alá, nemcsak az Alaptörvény II. cikkét és a VI. cikk (1) bekezdését sértette, de a XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését is.
- [7] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát sértette, hogy – a vádlott felmentésére tekintettel – nem térítették meg az illetéket és a részéről felmerült egyéb bűnügyi költséget.
- [8] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét az elsőfokú bíróság elleni fellebbezésében szereplő állításai megismétlésével kívánta alátámasztani. Így észrevételezte például, hogy a fia és a lánya ellen is tett feljelentést, de azokat nem egy eljárásban bírálták el; a bírósági eljárás teljes tartama csaknem 5 év 4 hónapig tartott, amelynek során a járásbíróság túllépte a 6 hónapos „folytatólagossági küszöböt”. Az indítványozó sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság – rosszullete ellenére – tanúként meghallgatta; az első fokon eljáró bíróval szemben benyújtott kizárási bejelentésének elbírálásáról nincs tudomása; a bűnügyi költség viselését a bíróságok nem indokolták. Az indítványozó nem tartotta megfelelőnek az elsőfokú eljárás dokumentálását, a tárgyalási jegyzőkönyv vezetését, továbbá egyik indítványa és egy tárgyalási jegyzőkönyv kézbesítésének elmaradását, valamint azt, hogy a tárgyalóteremben nem ülhetett a jogi képviselője mellett a vádlói oldalon.
- [9] 1.3. Az Alkotmánybíróság főtitkára 2018. október 30-án kelt levelében felhívta az indítványozót hiánypótlásra. Az indítványozó 2019. január 4-én az Alkotmánybírósághoz érkezett beadványában alkotmányjogi panaszát kiegészítette.
- [10] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt panaszát alkotmányjogi indokolásaként az Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozat indokolásának [24]–[37] bekezdéseire hivatkozott, amelyek a pótmagánvád a bírósághoz fordulás joga szempontjából vizsgálták. A pótmagánvád olyan eszköz, amely az ügyész közvádlói monopóliumának gyakorlása eredményeként bizonyos, a sértetteket hátrányosan érintő következmények kiküszöbölésére szolgálhat. Az indítványozó álláspontja szerint a magánvád szerepe ugyanez, ezért a terhelt terhére benyújtott indítvány esetén a felülvizsgálat lehetőségének a kizárása alaptörvény-ellenes.
- [11] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott panaszának kiegészítése címén lényegében az eredeti alkotmányjogi panaszában foglaltakat ismételte meg.
- [12] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [13] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó a támadott másodfokú határozatot 2018. június 15-én vette át és alkotmányjogi panaszát 2018. augusztus 3-án nyújtotta be a Váci Járásbírósághoz. Az Alkotmánybíróság ennek alapján megállapította, hogy a panaszt határidőben nyújtották be.
- [14] 2.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott indítvány részben eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek, mert tartalmazta az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 26. § (1) bekezdés és Abtv. 27. §], a támadott bírósági határozatokat (a Váci Járásbíróság 6.B.68/2016/14. számú ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék 3.Bf.649/2017/13. számú végzése), valamint a támadott jogszabályi rendelkezést [Be. 784. § (1) bekezdése]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmazott arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa

- meg a támadott törvényi rendelkezés és a bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [15] Az alkotmányjogi panasz azonban az alábbiak tekintetében nem felelt meg a törvényben előírt követelményeknek.
- [16] Az Alaptörvény 26. § (1) bekezdésén alapuló – a Be. 784. § (1) bekezdését támadó – panaszában az indítványozó az Alaptörvény II. cikkében, XV. cikk (2) bekezdésében foglalt jogai sérelmét állította, de ezek tekintetében alkotmányjogi indokolást nem adott elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítványi elem nem alkalmas érdemi elbírálásra {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapozott panasz kizárólag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében tett eleget a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.
- [17] Az Abtv. 27. §-án alapuló panaszban az indítványozó az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás részében, az R) cikk (1)–(3) bekezdésében, az I. cikk (1)–(3) bekezdésében, valamint a 28. cikkében rögzített rendelkezések megsértését jelölte meg. Ezek az alaptörvényi rendelkezések nem minősülnek az Alaptörvényben biztosított jogoknak, így ezek alapján alkotmányjogi panasz benyújtására az indítványozónak nincs lehetősége {legutóbb pl. 3215/2017. (IX. 13.) AB végzés, Indokolás [11], 3203/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [18] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott indítványban az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében és a XV. cikk (1)–(2) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogainak a sérelmét az indítványozó szintén csak állította, de alkotmányjogi indokolással nem támasztotta alá. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítványi elem nem alkalmas érdemi elbírálásra.
- [19] Az indítványozó szerint a támadott bírósági határozatok az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz és a XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát azért sértik, mert pl. a bíróságok a bizonyítási indítványát mellőzték, nem engedték a tárgyalóteremben a vádlói oldalon ülni, rosszul élt ellenére a tanúmeghallgatást nem függesztették fel, a védő által benyújtott pszichológiai szakvéleményt nem vették figyelembe, valamint a költségmentesség iránti kérelmét elutasították. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ezen alkotmányossági kifogások és az emberi méltósághoz, illetve a tulajdonhoz való jog alkotmánybírósági értelmezése között alkotmányos összefüggés nincs, így az indítvány ebben a vonatkozásban érdemi vizsgálatra nem alkalmas. Ezeket a kifogásokat, mivel a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez kapcsolódnak, az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében állított alaptörvény-ellenesség vizsgálata során tekintette át.
- [20] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott indítvány ennek következtében kizárólag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében tett eleget a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.
- [21] 2.3. Az Abtv. 27. § b) pontjában foglaltak szerint a bírói döntéssel szemben alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette vagy a jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Jelen ügyben további jogorvoslati lehetőség nem állt az indítványozó rendelkezésére, így az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy az indítvány a befogadáshoz szükséges ezen feltételnek eleget tett.
- [22] 2.4. Az Abtv. 27. § a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az alapul szolgáló büntető ügyben az indítványozó magánvádlóként járt el, így a benyújtott indítvány vonatkozásában az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében érintettnek tekinthető {pl. 1/2015. (I. 16.) AB határozat, Indokolás [9]; 3090/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [14]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a sértett akkor hivatkozhat alappal egy felmentő ítélet alaptörvény-ellenességére, ha a bíróság az eljárás során a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, vagy a jogorvoslathoz való jogát sértette. Más alapjogra való hivatkozás jellemzően nem felel meg az Abtv. 29. §-ának, a sértettnek nincs ugyanis alanyi joga arra, hogy az állam büntető hatalmának gyakorlását kikényszerítse {3104/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28]}. Jelen ügyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt indítványi elemek tekintetében ennek az elvnek a figyelembe vételével sincs akadálya a befogadhatósági feltételek további vizsgálatának.

- [24] 3. Az Alkotmánybíróság ezután az Abtv. 29. §-ában rögzített, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta.
- [25] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] 3.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapozott alkotmányjogi panasz tekintetében az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a határozott kérelem feltételeinek egyébként megfelelő és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére alapozott indítványi érvek felvetnek-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenességet.
- [27] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében a következőket állapította meg. Az indítványozó alkotmányjogi indokolásként hivatkozott a 3384/2018. (XII. 14.) AB határozatra, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványát képező bírósághoz fordulás joga tekintetében vizsgálta a pótmagánvád benyújtásának alkotmányos összefüggéseit. Az indítványozó a határozatból azt a következtetést vonta le, hogy mivel a magánvád a pótmagánváddhoz hasonló abban a vonatkozásban, hogy mindkét esetben az ügyész helyett vádlóként a sértett jár el, ezért lehetővé kell tenni a magánvádló számára is a jogerős bírósági határozat elleni bírósági felülvizsgálat indítványozását.
- [28] Az indítványozó a bírósághoz fordulás jogára vonatkozó alkotmánybírósági határozattal kívánta alátámasztani a rendkívüli jogorvoslat hiányára vonatkozó érvelését. A két jogosultság között azonban alkotmányos szempontból lényeges különbség van. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a bírósághoz fordulás joga, vagyis a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24], 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [69]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részelemét képező bírósághoz fordulás joga tehát a bírói út igénybe vételét hivatott biztosítani, míg a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog a már folyamatban lévő bírósági eljárásban a rendes jogorvoslatok igénybe vételének a lehetőségét biztosítja. Ebből az következik, hogy az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményére alapozott érvelése nem alapozza meg a bírósághoz fordulás joga és a támadott jogszabályi rendelkezés – a magánvádló által igénybe vehető felülvizsgálat, mint jogorvoslat hiánya – közötti alkotmányos összefüggést. Ezen összefüggés hiánya miatt az indítványozó érvelése nem vet fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggő alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vagy az ügyben hozott bírósági határozat érdemére kiható alaptörvény-ellenességet.
- [29] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére tekintettel (jogorvoslathoz való jog) az Alkotmánybíróság ugyancsak nem tartotta a jelen alkotmányjogi panaszt befogadhatónak. A jogalkotót ugyanis széles mérlegelési jog illeti meg abban a tekintetben, hogy milyen esetben biztosít lehetőséget a felülvizsgálati eljárásra, illetve milyen módon határozza meg annak tartalmát, korlátait {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [22]}. Ennek megfelelően a felülvizsgálat intézménye hatályos jogunkban a jogerős döntés ellen – eleve korlátozott körben – igénybe vehető rendkívüli jogorvoslat. A következetes alkotmánybírósági gyakorlat szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogból a jogalkotó számára csak arra vonatkozó kötelezettség fakad, hogy biztosítania kell a határozattal szemben igénybe vehető rendes jogorvoslatot. A felülvizsgálat azonban – mint rendkívüli jogorvoslati forma – kívül esik az alkotmányosan megkövetelt rendes jogorvoslat körén, így a XXVIII. cikk (7) bekezdéséből nem vezethető le a jogalkotó számára a felülvizsgálat lehetőségének biztosításában testet öltő jogalkotói kötelezettség. A jogalkotó ugyanis nem köteles minden eljárásban a jogorvoslathoz való jogból eredően, a rendes jogorvoslaton túlmenő felülvizsgálati lehetőséget teremteni {3245/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [27]–[28]}. Amennyiben a jogalkotó mégis biztosít a rendes jogorvoslaton túlmenő felülvizsgálati lehetőséget, akkor arra is alkalmazni kell a jogorvoslathoz való alapvető jogból eredő egyes követelményeket. Az Alkotmánybíróság abban az esetben rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára, hogy a rendkívüli jogorvoslat szabályai az Alaptörvénnyel összhangban állnak-e, amennyiben a jogalkotó a felülvizsgálat lehetőségét biztosította {3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [37]}. A jogalkotó jelen esetben

azonban nem biztosított felülvizsgálati jogot a magánvádas eljárásban a magánvádló részére, ennek következtében az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott indítványban közölt érvek nem vetnek fel a Be. 784. § (1) bekezdésének és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének az összhangjával kapcsolatos alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem alapozzák meg az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét sem.

- [30] 3.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott indítványt is vizsgálta a befogadhatóság szempontjából.
- [31] Az indítványozó szerint az eljáró bíróságok egyes bizonyítási indítványait mellőzték, a tárgyalási jegyzőkönyveket késve kapta meg, illetve egy jegyzőkönyvet nem kapott meg, továbbá nem engedték a tárgyalóteremben a vádlói oldalon ülni. Kifogásolta, hogy rosszul élt ellenére a tanúként történő meghallgatását nem függesztették fel, valamint a védője által benyújtott pszichológiai szakvéleményt nem vették figyelembe, továbbá a személyes költségmentesség iránti kérelmét késedelmesen bírálták el, valamint kizárási kérelmére sem kapott választ. Az indítványozó a személyes költségmentesség iránti kérelmének elutasítását azon az alapon támadta, hogy a határozatok indokolása nem tartalmazza annak indokait, hogy miért kell a bűnügyi költséget viselnie.
- [32] Az Alkotmánybíróság mindezekből megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelme tekintetében az indítványozó által felhozott eljárási kifogások a lefolytatott bírósági eljárás törvényességi szempontú kritikáját tartalmazzák. Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásban felmerülő ilyen jellegű, vélt vagy valószínűsítő törvényességi sérelmeket csak akkor vizsgálja, ha azok annyira kirívóak, hogy átlépik a büntetőeljárás alkotmányos kereteit. A jegyzőkönyvezéssel, a késedelmes intézkedésekkel, a bizonyítékok értékelésével, a tárgyalásvezetéssel kapcsolatos indítványozói kifogások azonban az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem vetik fel az ügy érdemét befolyásoló alaptörvény-ellenesség gyanúját.
- [33] A kizárási kérelem elbírálásának hiányát állító indítványozói érvelés tekintetében az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az első fokon eljáró bíró kizárására vonatkozó határozat az elsőfokú bíróság által az Alkotmánybíróság rendelkezésére bocsátott bírósági iratokban valóban nem található, de megállapítható, hogy a 2016. szeptember 16-én érkezett kizárási kérelmet követő, 2017. május 10-én tartott tárgyaláson már egy másik bíró folytatta az eljárást és hozott érdemi határozatot. (6.B. 68/2016/14. számú tárgyalási jegyzőkönyv).
- [34] A bűnügyi költség tekintetében tett indítványozói kifogás ugyancsak nem alapozhat meg alkotmányos vizsgálatot, mert a Be. 514. §-a egyértelműen rendezi a magánvádas eljárásban felmerülő bűnügyi költség viselésének szabályait, és a másodfokú végzésből megállapítható, hogy annak konkrét alkalmazását a másodfokú bíróság megvizsgálta és törvényességi szempontból a jogszabályokkal összhangban állónak minősítette.
- [35] Az indítványozó sérelmezte azt is, hogy a büntetőeljárás teljes hossza meghaladta az 5 évet és közben inaktív időszakok (pl. a tárgyalás kitűzésére vonatkozó 6 hónapos határidő túllépése) tapasztalhatók. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megfogalmazása szerint „[n]indenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat [...] ésszerű határidőn belül [...]” bírálja el a bíróság. Az Alkotmánybíróság korábbi határozatában már felhívta arra a figyelmet, hogy ezen eljárási garancia a büntető ügyekben azt szolgálja, hogy a terhelt ne álljon indokolatlanul hosszú ideig a büntetőeljárás hatálya alatt {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [67],[85],[111]}. A 2/2017. (II. 10.) AB határozatban felvetett szempontokra tekintettel az alaptörvény-ellenesség kételye nem merül fel.
- [36] Az Alkotmánybíróság vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszban az indítványozó által az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatban megfogalmazott évek és indokok nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenességi kételyt sem.
- [37] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és a 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében és az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

[38] 5. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasítása miatt az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján a végrehajtás felfüggesztéséről nem döntött.

Budapest, 2019. július 9.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1371/2018.

